

Sygn. akt VI Gz 159/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 czerwca 2013r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SSO Barbara Frankowska

SSO Beata Hass-Kloc (spr.)

Protokolant: asyst. sędziego Karolina Sitek-Pelc

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2013r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: Gminy L. – Zakład Usług (...)
w Z.

przeciwko: Zakładowi Usług (...) w C.

o zapłatę

na skutek zażaleń powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Przemysłu
V Wydziału Gospodarczego z dnia 26 listopada 2012r., sygn. akt V GC 139/11;

postanawia:

uchylić zaskarżone orzeczenie i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu Sądowi Gospodarczemu w Przemysłu do dalszego prowadzenia, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy Sąd Gospodarczy
w Przemysłu, na podstawie art. 177 § 1 pkt. 1 kpc, zawiesił postępowanie
w sprawie.

W uzasadnieniu powyższego wskazał, że zawieszenie postępowania nastąpiło do czasu prawomocnego zakończenia toczącego się przez tamtejszym sądem postępowania GC 63/10, którego przedmiot jest taki sam jak w niniejszej sprawie i dotyczy należności powoda za odbiór ścieków. Dalej argumentował, że pomiędzy stronami, o tego samego rodzaju należności, toczy się kilka postępowań sądowych. Kwestią kluczową we wszystkich tych sprawach jest ustalenie prawidłowej wysokości należności powoda co następuje w drodze opinii biegłych. W różnych sprawach występowali różni biegli sądowi i różne okazywały się wyniki sporządzanych opinii. Zdaniem Sądu w takiej sytuacji niezbędne jest ujednoczenie metod i sposobów ustalenia spornej kwestii.

Nadto Sąd dodał, że w sprawie GC 63/10 zapadło już prawomocne orzeczenie przeprowadzone wydaniem opinii przez biegłą W. G.. O ile orzeczenie to utrzyma się w toku instancji metodologia wydawania opinii zostanie utrwalona i stanowić będzie wyraźne wskazanie do rozstrzygnięcia w pozostałych sprawach.

Powyższe orzeczenie zostało zaskarżone zażaleniami powoda z dnia 9.01.2013r. oraz z dnia 11.01.2013r., w których domagał się on uchylecia zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenia od pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Powód zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1. naruszenie przepisów postępowania, a to art. 177 § 1 pkt. 1 kpc poprzez jego błędną wykładnię, a w efekcie nieuzasadnione zastosowanie i zawieszenie z urzędu postępowania w sprawie. Zdaniem powoda Sąd błędnie przyjął, że orzeczenie jakie ma zapaść w sprawie GC 63/10 będzie miało charakter prejudycjalny w stosunku do rozpoznawanej sprawy;
2. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na bezpodstawnym przyjęciu, że okoliczności faktyczne niniejszego postępowania, są takie same jak postępowania w sprawie GC 63/10, podczas gdy okoliczności faktyczne obu spraw są co najwyżej podobne albowiem dotyczą należności za odbiór ścieków za inne okresy i w innej wysokości, odmiennie nawet sformułowane są tezy dowodowe co do obu opinii biegłego, co może prowadzić do odmiennych rozstrzygnięć.

W uzasadnieniu powyższego powód wskazał, że niniejsza sprawa obejmuje połączone do wspólnego rozpoznania sprawy GNc 511/11, GNc 512/11, GNc 540/11 oraz GC 139/11. Wszystkie sprawy dotyczą wynagrodzenia należnego powodowi za odbiór ścieków w 2011r. Pomiędzy stronami nie było sporne, że powód ścieki odbierał, że pozwany przekazywał je oraz ilość ścieków. Spór skoncentrował się na wysokości należnego powodowi wynagrodzenia z tego tytułu.

Dalej powód wywodził, że Sąd w rozpoznawanej sprawie przeprowadził w całości postępowanie dowodowe, w tym opinię z biegłego sądowego. Wskazał, że w obu sprawach biegłym sądowym postawiono inne tezy dowodowe. W sprawie GC 63/10 biegły był powołany na okoliczność ustalenia prawidłowej wysokości stawki za 1m³ ścieków komunalnych i wysokości należności z tego tytułu w spornym między stronami okresie. Na wniosek pozwanego, wbrew woli powoda, Sąd zmienił sformułowaną tezę i druga opinia została sporządzona z uwzględnieniem kosztów przypadających na pozwanego. Sąd wyznaczył w ten sposób dla biegłego metodologię. W sprawie GC 139/11 teza dla biegłego była sformułowana odmiennie tj. „ustalenie należnego powodce wynagrodzenia z tytułu (umownego lub bezumownego) odbioru ścieków w ilości oraz okresie wskazanym w pozwie, a w szczególności ustalenie prawidłowej wysokości tego wynagrodzenia za odbiór 1m³ ścieków, ustalenie wysokości kosztów wytworzenia (oczyszczenia) ścieków w ilości oraz okresie wskazanych w pozwie, w tym za 1m³ ścieków oraz ustalenie czy wynagrodzenie ustalone przez powódkę w fakturach za m³ odbioru ścieków jest wynagrodzeniem odpowiednim za świadczoną przez nią usługę.

Powód zarzucił, że postępowanie GC 63/10 nie jest postępowaniem prejudycjalnym w stosunku do rozpoznawanej sprawy. W ocenie skarżącego prejudycjalność oznacza „decydujące, przesądzające znaczenie”, jakie posiada rozstrzygnięcie jednej sprawy dla rozstrzygnięcia drugiej sprawy. Zasada ta dotyczy tylko orzeczeń cywilnych mających charakter konstytutywny. Orzeczenie zapadłe w sprawie GC 63/10 ma natomiast charakter deklaratoryjny.

Zdaniem powoda Sąd twierdząc, że obie sprawy pozostają ze sobą w związku mógł, o co powód wnioskował, połączyć sprawy do wspólnego rozpoznania.

Powód zwrócił także uwagę, że w sądzie w Przemyślu zakończyła się już jedna z podobnych spraw (GC 114/11), zaś wyrok zapadły w sprawie GC 63/11 został uchylony i przekazany do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Przemyślu, a zatem metodologia biegłej G. nie została się.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenia zasługują na uwzględnienie.

Wskazana w art. 177 § 1 pkt. 1 kpc podstawa do zawieszenia postępowania zachodzi, gdy rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku innego toczącego się postępowania cywilnego. Zależność ta musi być tego rodzaju, że orzeczenie, które ma zapaść w innym postępowaniu cywilnym, będzie prejudykatem, czyli podstawą rozstrzygnięcia sprawy, w której ma być zawieszono postępowanie (wyrok SN z dnia 20.12.2005r., V CK 407/05, Lex nr 462935). Zależność prejudykalna postępowania cywilnego od wyniku innego postępowania występuje wtedy, gdy kwestia będąca lub mająca być przedmiotem innego postępowania stanowi element podstawy faktycznej rozstrzygnięcia sprawy w postępowaniu cywilnym. Relacja zachodząca pomiędzy zagadnieniem prejudykalnym oraz przedmiotem postępowania cywilnego jest taka, że bez uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii prejudykalnej niemożliwe jest rozstrzygnięcie sprawy w toczącym się postępowaniu (tak komentarz do art. 177 kpc A. Jakubecki, Lex 2011; postanowienie SA w Katowicach z dnia 10.04.2006r., III APz 11/06, Lex nr 21709). Innymi słowy nie jest możliwe rozstrzygnięcie sprawy w toczącym się postępowaniu cywilnym bez wcześniejszego rozstrzygnięcia kwestii prejudykalnych.

Należy podkreślić, że wynik jednej z wielu spraw opartych na podobnym czy nawet takim samym stanie faktycznym nie stanowi prejudykalności dla pozostałych spraw (por. komentarz do art. 177 kpc A. Jakubecki oraz komentarz do art. 177 kpc J. Bodio, Lex 2011).

W ocenie Sądu Okręgowego wynik postępowania, toczącego się przed Sądem Rejonowym w Przemyślu pod sygnaturą GC 63/10 nie ma żadnego wpływu na toczące się postępowanie przed tymże sądem pod sygn. GC 139/11. Wynik jednej z wielu spraw opartych na podobnym, czy nawet takim samym stanie faktycznym, toczących się równocześnie w danym sądzie nie stanowi bowiem prejudykalności dla pozostałych spraw (w szczególności jeśli chodzi o prowadzone w każdej ze spraw zbieżne co do dowodów postępowanie dowodowe). Należy bowiem zauważyć, że powołany przepis znajduje zastosowanie, gdy wynik jednego postępowania cywilnego zależy od wyniku innego postępowania cywilnego, gdyż przedmiot postępowania prejudykalnego stanowi element podstawy faktycznej rozstrzygnięcia sprawy w postępowaniu cywilnym. Oznacza to, że nie jest możliwe rozstrzygnięcie sprawy w toczącym się postępowaniu cywilnym bez wcześniejszego rozstrzygnięcia kwestii prejudykalnych.

W ocenie Sądu odwoławczego taka sytuacja w niniejszej sprawie nie zachodzi.

Zakończenie sprawy wymienionej przez Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, nie doprowadzi do ustalenia tak istotnego elementu stanu faktycznego, bez którego rozstrzygnięcie niniejszej sprawy nie jest obecnie możliwe. Przeciwnie, jak wskazuje sam Sąd Rejonowy stan faktyczny jest taki sam we wszystkich sprawach.

Zawieszając postępowanie na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. nie można natomiast twierdzić, że przeprowadzony w niej dowód np. z opinii biegłego sądowego i jego ocena przez sądy poszczególnych instancji rozstrzygnie o podstawie prawnej sprawy rozpoznawanej.

Podstawa taka, w każdej sprawie, może zależeć jedynie od oceny Sądu. To Sąd dokonuje bowiem swobodnej oceny przeprowadzonych dowodów, a wiążące jest dla niego samo prawomocne orzeczenie, a nie jak twierdzi Sąd Rejonowy ocena (metodologia) przeprowadzonego dowodu.

Poza tym nie może umknąć uwadze okoliczność, że opinia biegłego w innej sprawie może być wykorzystana jako materiał faktyczny, jeżeli żadna ze stron nie zgłasza do niej zastrzeżeń i nie żąda powtórzenia tego dowodu w toczącym się postępowaniu cywilnym (por. komentarz do KPC pod red. prof. J. Jodłowskiego, W-wa 1989, Wyd. Praw. tom 2, str. 460).

Na marginesie należy dodać, na co słusznie zwrócił uwagę skarżący, że w przypadku podjęcia decyzji o zawieszeniu postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt. 1 kpc z uwagi na ekonomikę procesową oraz podobieństwo okoliczności faktycznych zasadnym jest połączenie obu spraw (art. 219 kpc), na co jednoznacznie wskazał Sąd Najwyższy już w postanowieniu z dnia 23 listopada 1984r., II CZ 125/84, Lex nr 8653.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono o uchyleniu zaskarżonego postanowienia na podstawie art. 386 § 1 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc.

Z:

1. odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć pełn. stron;
2. po nadejściu zpo akta sprawy zwrócić SR Sądowi Gospodarczemu w Przemyślu.